

coordinate și în scurtarea unora din secundare, de cari cu toate aceste, propozițiunea eliptică trebuie să fie bine deosebită.

Noi deosebim :

I. Elipsă de vorbe.

II. Elipsa de părți întregi ale propozițiunii și

III. Chiar elipsă de propozițiuni întregi.

I. ELIPSA DE VORBE

Aceasta se întâmplă mai ales *a*) la un adjectiv atributiv, când lăsam afară substantivul său, d. e. muritorii (adică oamenii); stânga, dreapta = (adică mâna); câte și trei sunt bolnavi = (copii); *b*) la un adverb, când stă fără verbul său, d. e. Nu pot mai departe (merge).

II. ELIPSA DE PĂRȚILE PROPOZIȚIUNEL

I. Elipsă în propozițiune. *a*). Elipsă de verbul «*a fi*» d. e. atențiune (să fie). Cine e? Eu. (Eu sânt).

b). Elipsă de verbul predicativ, d. e. La ce (servec) atâtea bucate. Eu pe tine (să te las).

c). Elipsă de subiect, d. e. Vino în coace (tu).

d). Elipsa de subiect și de predicat, d. e. Mai încet. = Mergeți voi mai încet. Bună ziua! = **Eu potesc** bună ziua. Drum bun. La revedere etc.

(*Elipse de felul acesta aflăm mai ales într'un dialog*).

2. Elipsă în frază sau propozițiunea compusă.

a). În propozițiunea principală d. e. Bine, că vii. = *Este bine că...*